

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Sáu ngày 22/07/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 953

“VÌ SAO THƯỜNG THẤY ÁC MỘNG”

Mỗi chúng ta đều đã từng gặp ác mộng. Hòa Thượng nói: **“*Chúng ta thấy ác mộng vì tâm ác, ý ác, hạnh ác. Nếu tâm địa chúng ta thiện lương, ngày ngày chúng ta nghĩ đến những việc tốt, việc lợi ích tha nhân thì buổi tối ngủ chúng ta nhất định thấy mộng đẹp, thậm chí còn không nằm mộng*”**.

Từ lâu nay, tôi đi ngủ đúng giờ, không ác mộng, không thiện mộng. Giấc mộng chính là vọng tưởng. Chư Phật Bồ Tát nói: **“*Chúng sanh luân hồi trong sáu cõi là một giấc mộng dài*”**. Chư Phật Bồ Tát nhìn thấy chúng ta ở trong vòng sinh tử, tiếp tục ở trong giấc mộng dài mà chưa tỉnh ngộ thì cảm thấy chúng ta vô cùng oan uổng, nhưng chúng ta lại không cảm thấy oan uổng, chúng ta bằng lòng, tự nguyện.

Ngày ngày, nếu chúng ta nghĩ đến những việc tốt, làm những việc tốt thì chắc chắn giấc mộng của chúng ta rất xinh đẹp, hoa lệ. Nếu ngày ngày chúng ta nghĩ đến việc ác thì mỗi buổi tối ngủ đều nhìn thấy ác mộng, thậm chí mộng thấy người ta muốn giết mình, muốn hãm hại mình, mộng thấy yêu ma quỷ quái đến hại mình. Niệm ác là ngày ngày **“*tự tư tự lợi*”**, ngày ngày chìm đắm trong **“*danh vọng lợi dưỡng*”**. Đó là ý niệm ác.

Tôi nhớ đến một giấc mộng của tôi lúc còn nhỏ. Lúc đó tôi đang nằm ngủ với Ba thì nhìn thấy một con quỷ chộp lấy tôi. Tôi giãy giụa thức giấc và cảm thấy may mắn vì mình đã tỉnh dậy nên không bị quỷ bắt. Tôi cảm thấy rất sợ.

Hòa Thượng nói: **“*Trong giấc mộng chúng ta thấy thiên đường hay địa ngục chính từ trong tâm tưởng của chúng ta biến hiện ra. Tâm thiện biến ra cảnh giới thiện, tâm ác biến ra cảnh giới ác. Buổi tối chúng ta ngủ còn thấy mộng thì chứng tỏ tâm chúng ta bất thiện. Tâm của chúng ta thiện thì làm gì có ác mộng!*”**.

Giấc mộng đều do khởi tâm động niệm của chúng ta. Ác mộng từ chính bản thân chúng ta ngày ngày khởi tâm động niệm là niệm ác, nhân nào quả đó, tự làm tự chịu. Khi chưa tu học Phật pháp, chúng ta mộng寐 rất nhiều. Trải qua vài năm tu học Phật pháp, chúng ta ít mộng寐 hơn, thậm chí ngủ không còn mộng. Nếu chúng ta vẫn còn ác mộng chứng tỏ tâm chúng ta bất thiện, không cần đi coi bói để hỏi.

Người không vụ lợi, người tận tâm tận lực hi sinh cho quốc gia dân tộc, hi sinh cho đoàn thể thì rất khí phách, nói rất khí khái. Người tâm cảnh “*tự tư tự lợi*”, khởi tâm động niệm đều vì mình mà lo nghĩ thì không có khí phách, lời nói không mạnh mẽ, không dứt khoát. Bao nhiêu năm nay, tôi học theo Hòa Thượng, đi đến đâu tôi cũng nói đến cạn lời để khuyên nhủ người. Tôi không gây thù chuốc oán mà đem tâm chân thành, dùng lời chân thật để nói với mọi người. Có nhiều người nghe tôi nói lời thật thì giận tôi, trở thành oan gia, sau đó họ hiểu ra và sám hối với tôi nhưng tôi cũng không hề nhớ đến.

Hòa Thượng Hải Hiền hơn 90 năm niệm Phật. Khi Hòa Thượng Tịnh Không đã tu hành được 36 năm mà phiền não vẫn đầy khởi. Cho nên chúng ta đừng vội! Có người niệm Phật được 3 – 4 năm nhưng cảm thấy phiền não vọng tưởng vẫn đầy khởi. Trong thời gian 3 – 4 năm đó, chúng ta có tu hành miên mật không, có niệm Phật liên tục không? Chúng ta mỗi ngày chỉ niệm Phật 2 giờ, còn 22 giờ còn lại trong ngày là vọng tưởng. Nhưng trong 120 phút niệm Phật đó, chúng ta có miên mật nhiếp tâm niệm Phật không hay vẫn là vọng tưởng, phân biệt, chấp trước? Thậm chí trong lúc niệm Phật, trong đầu chúng ta vẫn “*chiếu phim 3D*”, trong tâm tràn đầy phiền não vọng tưởng.

Chúng ta tự làm tự chịu, tạo nhân thì nhất định phải nhận quả. Chúng ta gặp phải những việc không như ý thì phải biết rằng mình đã tạo nhân, hôm nay nhận quả báo, không bao giờ có tự nhiên, đương không. Tất cả đều có nguyên nhân, tất cả đều có nhân trước quả sau. Sáng sớm, chúng ta vừa ra đường đã bị nắng cũng là có duyên cớ. Cho nên chúng ta phải hết sức cẩn trọng.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta tu hành nhiều năm mà vẫn còn mộng寐 thì đã là sai rồi. Chúng ta vẫn có ác mộng thì biết rằng khởi tâm động niệm của mình vẫn là tự tư tự lợi, vẫn là tham sân si mạn***”. Chúng ta phải hết sức phản tỉnh vì điều này chứng tỏ tâm chúng ta chưa chuyển đổi.

Mức độ thấp nhất trong tu hành là phải thay đổi được vận mạng. Nếu chúng ta chưa thay đổi được vận mạng thì chúng ta chưa có tu hành gì cả. Chúng ta phải sâu sắc phản tỉnh. Hòa Thượng nói: “***Chúng ta tu hành mà Thầy bói nói rõ được vận mạng của chúng ta thì chúng ta chưa có tu hành gì cả***”. Người ta không thể phán đoán được vận mạng, tập khí của chúng ta thì chúng ta tu hành mới có công phu. Công phu tu hành đặc lực là phải thay đổi được vận mạng. Ngay đến giấc ngủ mà chúng ta chưa chuyển đổi được thì chứng tỏ chúng ta đang vọng tưởng rất nhiều. Nhiều người mất ngủ triền miên. Thật ra tâm chúng ta quá vọng tưởng nên tâm không an định. Nếu tâm an định thì chúng ta rất dễ dàng đi vào giấc ngủ. Thật ra chúng ta rảnh rỗi quá thì sẽ khó ngủ. Nếu chúng ta lao động, làm việc công ích thì sẽ dễ ngủ.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta từ nơi cảnh mộng寐 mỗi ngày có thể trải nghiệm được cảnh giới công phu của chính mình. Khi chúng ta chưa học Phật, ác mộng nhiều hơn thiện mộng. Sau khi học Phật lâu dần, tuy vẫn còn mộng nhưng ác mộng đã ít đi, thậm chí không còn ác mộng. Đây chính là công phu có tiến bộ***”.

Hòa Thượng nhắc đến một cô gái ở bên Mỹ. Trong lúc cô ngồi niệm Phật, niệm đến 12 giờ thì ngủ thấy mùi hôi thối nồng nặc, quỷ xuất hiện để đòi mạng. Quỷ là oan gia của cô. Cô ấy vẫn tiếp tục niệm Phật, khi niệm rõ ràng thì quỷ đứng xa xa, khi lực niệm Phật yếu thì quỷ lại tiến đến gần. Cô phải niệm Phật đến sáng, nhiều đêm như vậy. Cô ấy đã xuất gia, bây giờ đã lớn tuổi. Cô ấy không chuyển nhà đến nơi khác vì cảm thấy như vậy cũng tốt, việc ma quỷ đòi mạng đã thúc đẩy cô ấy tinh tấn niệm Phật hơn. Cô ấy kiên trì niệm Phật một thời gian thì hóa giải được oán kết, ma quỷ không xuất hiện nữa. Công phu phải đạt đến được như vậy!

Chúng ta phải biết rằng cảnh trong mộng chính là trải nghiệm cảnh giới công phu của nội tâm chúng ta. Chúng ta đã ăn chay, niệm Phật, học Phật nhiều năm mà vẫn có ác mộng thì chứng tỏ khởi tâm động niệm của chúng ta vẫn còn bất thiện, vẫn còn “*tự tư tự lợi*”. Chỉ cần chúng ta hoàn toàn tận tâm tận lực vì chúng sanh mà lo nghĩ thì quỷ thần nhìn chúng ta cũng khiếp sợ mà tránh xa ba bước. Đây là thật! Chúng ta tu hành mà bị quỷ thần trêu chọc thì biết chúng ta chưa có công phu gì cả. Chúng ta học Phật, toàn tâm toàn lực vì chúng sanh mà lo nghĩ, trong tâm không “*tự tư tự lợi*” thì quỷ thần khiếp sợ, thiện thần hỗ trợ, ác thần tránh xa. Đây là thật!

Hòa Thượng nói: “***Tiến thêm một bước nữa, ác mộng không còn, tất cả mộng cảnh của chúng ta đều rất rõ ràng tường tận. Càng thù thắng hơn khi chúng ta mộng thấy Phật Bồ Tát, mộng thấy chúng ta đang nghe Kinh, đang giảng Kinh, niệm Phật***”.

Tôi đã năm lần mộng thấy Hòa Thượng. Có lần tôi mộng thấy mình quỳ xuống chân Hòa Thượng và nói rằng “*câu Kinh này con không hiểu*”. Cảnh ngộ đó rất tuyệt vời! Có lần tôi mộng thấy tôi nói chuyện với Hòa Thượng mà khóc ướt cả gối. Tôi thức dậy sờ gối thì thấy ướt gối, tâm vẫn đang thôn thức. Không phải là không có hảo mộng! Chúng ta không gặp hảo mộng, chỉ gặp ác mộng là do tâm của chúng ta chỉ tự tư ích kỷ, chỉ nghĩ cho bản thân, không nghĩ cho cộng đồng xã hội. Nếu chúng ta tận tâm tận lực vì cộng đồng xã hội mà lo nghĩ thì chúng ta không có thời gian để mộng.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta tường tận, rõ ràng, không mơ mơ hồ hồ thì giấc mộng không mơ mơ hồ hồ***”. Chúng ta tu hành thì phải tường tận phải quấy, tốt xấu. Chúng ta khởi lên một niệm thì phải biết niệm đó có phải là niệm “*tự tư tự lợi*”, có phải là niệm “*tham sân si mạn*”, có phải là niệm ác không. Chúng ta tường tận minh bạch thì không có ác mộng. Chúng ta đi vào ba đường ác, đi vào sáu cõi luân hồi sinh tử là vì chúng ta không tường tận, không rõ ràng minh bạch mọi sự.

Hòa Thượng Tuyên Hóa nói: “***Mơ mơ hồ hồ thì nhất định sẽ về thế giới mơ mơ hồ hồ. Minh minh bạch bạch thì nhất định về thế giới minh minh bạch bạch***”. Chúng ta không minh bạch, không có trí tuệ để tường tận mọi sự mọi việc thì chúng ta mượn nhờ trí tuệ của Phật Bồ Tát, mượn nhờ trí tuệ của những bậc chân tu như Hòa Thượng thì sẽ không sai.

Chúng ta đã học gần 1000 đề tài, từng mọi phương diện đời sống Hòa Thượng đều nhắc nhở chúng ta rất rõ ràng, tỉ mỉ. Ngài dạy chúng ta: Tự tánh là Phật, phải chân thật hiểu được tùy duyên không phan duyên, phải chân thật hiểu thấu đạo lý cảm ứng. Chúng ta chưa có trí tuệ thì chúng ta nương vào trí tuệ của các Ngài. Vậy thì mọi thứ chúng ta đều tường tận, rõ ràng.

Nếu chúng ta học Phật, nghe Kinh nghe pháp với tâm uể oải, chệnh mảng thì không thể nằm mộng thấy Phật Bồ Tát, không thể mộng thấy mình đang nghe Pháp, đang giảng pháp, đang niệm Phật. Hòa Thượng nói: **“Ban ngày chúng ta tu hành, nếu ban đêm vẫn thấy cảnh đang tiếp tục tu hành thì đây là cảnh giới tốt. Nếu một người thường thấy ác mộng, thường bị hù dọa đến toát mồ hôi hột thì thật đáng thương. Nhà Phật gọi là kẻ đáng thương”**. Ban ngày chúng ta có tâm cảnh rất thích nghe pháp không? Ban ngày chúng ta có tâm cảnh rất thích niệm Phật không? Nếu chúng ta lạy Phật, niệm Phật chỉ theo số lượng, chỉ mong nhanh hết thời khóa thì không thể có cảnh mộng đang tu hành.

Ban ngày chúng ta nghĩ gì thì ban đêm chúng ta thấy cái đó. Ban ngày ý niệm của chúng ta tà ác thì ban đêm cảnh mộng của chúng ta cũng tà ác. Ai hù dọa chúng ta? Phật Bồ Tát gọi chúng ta là **“kẻ đáng thương”** vì chúng ta chính mình làm cho mình hoảng sợ chứ không phải là do người khác.

Hòa Thượng khẳng định: **“Người chân thật niệm Phật nhất định sẽ không gặp ác mộng, không gặp tai nạn, không gặp chuyện bất trắc”**. Ví dụ việc bất trắc là chúng ta đang ngồi bỗng dưng đá rơi xuống đầu, chết bất đắc kỳ tử.

Hòa Thượng nói: **“Bạn niệm Phật mà vẫn thấy ác mộng thì công phu niệm Phật chưa có lực. Nói một cách khác, bạn niệm Phật mà vẫn còn xen tạp thì chưa có công phu, buổi tối vẫn thấy ác mộng”**. Niệm Phật mà vẫn **“tự tư tự lợi”**, niệm Phật mà vẫn **“danh vọng lợi dưỡng”**, niệm Phật mà vẫn thích hưởng thụ **“năm dục sáu trần”**, niệm Phật mà vẫn **“tham sân si mạn”** thì chúng ta không chân thật niệm Phật. Người chân thật niệm Phật phải xa lìa những thứ này. Chúng ta chưa chân thật niệm Phật, chỉ là giả niệm Phật. Chúng ta cảm thấy hồ thẹn, có si tâm thì mức độ phản tỉnh mới nâng cao, mới có thể mau mau phản tỉnh mà sửa đổi.

Chỉ có Hòa Thượng mới nhắc chúng ta đến mức độ này. Nếu Ngài không nhắc thì chúng ta suốt ngày **“ăn bánh vẽ”**, tưởng mình tu tốt lắm, tưởng mình có mặt sáng trưng, tưởng mình chắc chắn sẽ vãng sanh. Chúng ta tập khí phiền não đang còn rất nhiều nhưng khi được người ta khen thì chúng ta tin ngay. Đó là chúng ta bị lừa. Chúng ta không hiểu chính mình, cho rằng người khác hiểu chúng ta rõ hơn chính mình hiểu mình.

Trước đây tôi gặp một người, tôi nói: **“Con tu hành thế nào mà nhìn mặt nhăn nhó vậy?”**. Người này về sau không gặp mặt tôi nữa. Cô ấy phiền não trùng trùng, tranh giành đất giành đai với chị em của mình. Vậy mà cô ấy còn giận tôi vì tôi chỉ chê mà không khen cô ấy. Người ta thích **“ăn bánh vẽ”**, thích nghe lời không thật.

Hòa Thượng nói: “**Chúng sanh ngày nay thích nghe gạt, không thích nghe khuyên**”. Chúng ta ngày ngày học tập là đang được nghe những lời khuyên chân thành nhất. Nếu các vị không nhận ra điều này thì xin chia buồn với các vị vì các vị sẽ “**tốt nghiệp**” sớm, không được nghe khuyên nữa.

Hòa Thượng nói: “**Các vị nhất định phải nên biết: Sáu cõi luân hồi chính là ác mộng. Chúng ta chưa thoát được sáu cõi luân hồi, không thể thoát ra được là chúng ta vẫn đang ở trong ác mộng dài**”. Trên Kinh, Phật gọi chúng ta là “**lân mẫn giả**”, là “**kẻ đáng thương**”. Chúng ta vẫn “**tự tư tự lợi**”, “**danh vọng lợi dưỡng**”, hưởng thụ “**năm dục sáu trần**”, vẫn “**tham sân si mạn**”. Vì vậy chư Phật Bồ Tát gọi chúng ta là “**kẻ đáng thương**”.

Chúng ta ở trong ác mộng mà không nhận ra, không phấn phát tìm cầu thoát khỏi ác mộng. Thậm chí chúng ta đang phấn phát đi về sáu cõi luân hồi. Cảnh mộng này đã diễn ra triền miên nhiều đời nhiều kiếp nhưng vẫn đang tiếp diễn. Chư Phật Bồ Tát cảm thấy chính chúng ta rất oan uổng. Đáng nhẽ chúng ta không phải bị như vậy. Năng lực, tự tánh của chúng ta giống hệt với năng lực, tự tánh của chư Phật Bồ Tát.

Ác mộng trong lúc ngủ không đáng sợ bằng ác mộng trong sáu cõi luân hồi. Chúng ta đã thoát ra nhiều lần từ ác mộng trong đêm nhưng chúng ta vẫn chưa một lần thoát ra khỏi ác mộng trong sáu cõi luân hồi. Nếu đã một lần thoát ra thì chúng ta không còn là chúng sanh phạm phu sáu cõi.

Phật Bồ Tát có thân tướng được thành tựu bởi phước đức, trí tuệ của các Ngài. Thân tướng của chúng ta có được bởi nghiệp lực, nghiệp báo. Vì vậy, chúng ta đừng chấp trước vào thân tướng của chúng ta! Đến ngày phải xả bỏ thân tướng thì chúng ta hãy bằng lòng xả bỏ!

Bài học hôm nay, Hòa Thượng nhắc nhở chúng ta vì sao chúng ta có thiện mộng, vì sao có ác mộng. Ban ngày chúng ta không khởi ý niệm ác thì ban đêm sẽ không có ác mộng.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!